

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0155/2013

30. 4. 2013

ZPRÁVA

o sociálním bydlení v Evropské unii
(2012/2293(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodajka: Karima Delli

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	24
STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ	26
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ.....	29
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	33

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o sociálním bydlení v Evropské unii (2012/2293(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, zejména na čl. 3 odst. 3 této smlouvy, a s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na články 9, 14, 148, 151, 153 a 160 a na protokol č. 26 této smlouvy o službách obecného zájmu,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na články 34 a 36 této listiny,
- s ohledem na protokol č. 26 SFEU o službách obecného zájmu,
- s ohledem na revidovanou Evropskou sociální chartu, zejména na její článek 30 (právo na ochranu před chudobou a sociálním vyloučením), článek 31 (právo na bydlení) a článek 16 (právo rodiny na sociální, právní a hospodářskou ochranu),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik²,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne ze dne 8. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku³,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy⁵,
- s ohledem na směrnici Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na

---

¹ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

² Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

⁴ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

⁵ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

rozpočtové rámce členských států¹,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. dubna 2012 nazvané „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ (COM(2012)0173),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: evropský rámec pro sociální a územní soudržnost“ (COM(2010)0758), na stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů a na své usnesení na toto téma ze dne 15. listopadu 2011²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1784/1999³,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999⁵,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj a cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. listopadu 2008 nazvané „Plán evropské hospodářské obnovy“ (COM(2008)0800),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES⁶, a na související usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2010⁷,
- s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému

---

¹ Úř. věst. L 306, 23.11.2011.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0495.

³ Úř. věst. L 210, 31.7.2006.

⁴ Úř. věst. L 210, 31.7.2006.

⁵ Úř. věst. L 201, 31.7.2006.

⁶ Úř. věst. L 315, 14.11.2012.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2010)0485.

daně z přidané hodnoty¹,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. března 2011 nazvané „Reforma pravidel státní podpory EU pro služby obecného hospodářského zájmu“ (COM(2011)0146) a na související usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. listopadu 2011²,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií“ (COM(2010)0573),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Rámec EU pro vnitrostátní strategie integrace Romů do roku 2020“ (COM(2011)0173),
- s ohledem na pokyny Komise ze dne 15. května 2012 týkající se osvědčených postupů v oblasti omezování, zmírňování nebo kompenzace zakrývání půdy (SWD(2012)0101),
- s ohledem na přezkum zaměstnanosti a sociálního rozvoje v Evropě v roce 2012 ze dne 8. ledna 2013, který vypracovala Komise³,
- s ohledem na balíček Komise týkající se investic v sociální oblasti ze dne 20. února 2013,
- s ohledem na evropskou statistiku v oblasti příjmů a životních podmínek (EU-SILC) a na tiskovou zprávu Eurostatu ze dne 8. února 2012⁴,
- s ohledem na evropskou statistiku uvedenou ve třetí studii o kvalitě života v Evropě, a zejména na kapitolu 6 této studie⁵
- s ohledem na zprávu agentury Eurofound o službách dluhového poradenství pro domácnosti v Evropské unií⁶,
- s ohledem na zprávu agentury Eurofound nazvanou „Životní podmínky Romů: nevyhovující situace v oblasti bydlení a zdraví“⁷,
- s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu⁸,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. března 2013 ve věci C-415/11 (Mohamed Aziz) týkající se ochrany příjemců hypotečních úvěrů proti bankám

---

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0494.

³ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?cat=d=738&largId=en&pubId=7315>.

⁴ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/EN/3-08022012-BP-EN.PDF.

⁵ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁶ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/en/1/EF11891EN.pdf>.

⁷ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/02/en/1/EF120EN.pdf>.

⁸ Úř. věst. L 7/3, 11.1.2012.

v případě nekalých smluvních podmínek¹, s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1098/2008/ES ze dne 22. října 2008 o Evropském roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010)²,

- s ohledem na prohlášení Rady ze dne 6. prosince 2010 nazvané „Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení: spolupráce v boji proti chudobě v roce 2010 a v dalších letech“³,
- s ohledem na zprávu Výboru pro sociální ochranu ze dne 18. února 2011 nazvanou „SPC Assessment of the social dimension of the Europe 2020 Strategy“ (Hodnocení Výboru pro sociální ochranu týkající se sociálního rozměru Strategie Evropa 2020)⁴,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. února 2010 nazvaný „Společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začlenění“ (SEC(2010)0098),
- s ohledem na zprávu Výboru pro sociální ochranu ze dne 15. února 2010 nazvanou „Společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začlenění v roce 2010“⁵,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru nazvané „Problematika definice sociálního bydlení jako služby obecného hospodářského zájmu“⁶,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů nazvané „Směrem k evropské agendě sociálního bydlení“⁷
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2012 o Paktu o sociálních investicích jako reakci na krizi⁸,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. června 2010 o strategii Evropa 2020⁹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. května 2010 o příspěví politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020¹⁰,
- s ohledem na své legislativní usnesení ze dne 8. září 2010 o návrhu rozhodnutí Rady o hlavních zásadách politiky zaměstnanosti členských států: část II integrovaných

---

¹<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=135024&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1202581>).

² Úř. věst. L 298, 7.11.2008, s. 20.

³ Rada EU, 3053. zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, Brusel, 6. prosince 2010.

⁴ Zpráva Výboru pro sociální ochranu předložená Radě, Rada EU, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, 18. února 2011.

⁵ Zpráva Výboru pro sociální ochranu předložená Radě, Rada EU, 6500/10 SOC 115 ECOFIN 101, FSTR 8 EDUC 31 SAN 31, 15. února 2010.

⁶ EESC, 597/2012-TEN/484, 13. prosince 2012.

⁷ CoR 71/2011 final, ECOS-V/014 <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁸ Přijaté texty, P7_TA(2012)0419.

⁹ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

¹⁰ Úř. věst. C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

hlavních směrů strategie Evropa 2020¹ ,

- s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám² ,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2011 k budoucnosti sociálních služeb obecného zájmu³ ,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2007 o bydlení a regionální politice⁴ ,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. září 2011 o strategii EU v oblasti bezdomovectví⁵ ,
- s ohledem na svá písemná prohlášení ze dne 22. dubna 2008 o ukončení pouličního bezdomovectví⁶ a ze dne 16. prosince 2010 o strategii EU v oblasti bezdomovectví⁷ ,
- s ohledem na třetí studii agentury Eurofound o kvalitě života v Evropě nazvanou „Kvalita života v Evropě: dopady krize“⁸ ,
- s ohledem na závěrečná doporučení evropské konsenzuální konference o bezdomovectví, která se konala ve dnech 9.–10. prosince 2010,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0155/2013),

A. vzhledem k tomu, že přístup k bydlení je základním právem, na něž lze nahlížet jako na podmínku uplatňování ostatních základních práv a přístupu k nim a na podmínku důstojného lidského života; vzhledem k tomu, že zajištění přístupu k důstojnému a přijatelnému bydlení vychází z mezinárodního závazku členských států, který Unie musí brát v potaz, neboť právo na přístup k bydlení a na pomoc v této oblasti je uznáno článkem 34 Listiny základních práv Evropské unie, články 30 a 31 revidované Evropské sociální charty přijaté Radou Evropy a článkem 25 Všeobecné deklarace lidských práv a v řadě států i jejich ústavou;

B. vzhledem k tomu, že veřejné orgány členských států na celostátní, regionální či místní úrovni mají právo i povinnost definovat svoji vlastní politiku v oblasti bydlení a podniknout kroky potřebné k tomu, aby toto základní právo bylo na jejich trzích s bydlením dodržováno v souladu s potřebami jejich obyvatel s cílem poskytovat všeobecný přístup k důstojnému bydlení za dostupnou cenu;

---

¹ Úř. věst. C 308 E, 20.10.2011, s. 116.

² Přijaté texty, P7_TA(2010)0376.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0319.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2007)0183.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2011)0383.

⁶ Úř. věst. C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2010)0499.

⁸ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlFiles/eFI264.htm>.

- C. vzhledem k tomu, že cenově dostupné, přijatelné a spolehlivé bydlení je vhodným nástrojem pro dosažení sociální spravedlnosti a soudržnosti a že investice do cenově dostupného bydlení jsou podmínkou zvýšené mobility pracovní síly a lepších pracovních příležitostí, přičemž výstavba a renovace sociálního bydlení je základní podmínkou pro dosažení cílů, které spočívají v uspokojení poptávky po bydlení, poskytnutí cenově dostupného bydlení širokým vrstvám obyvatelstva, posílení hospodářství, omezení fenoménu bublin na trhu s nemovitostmi, boji proti energetické chudobě a zajištění daňových příjmů pro členské státy;
- D. vzhledem k tomu, že členské státy hrají v souladu se zásadou subsidiarity klíčovou úlohu a mají širokou pravomoc při zajišťování, zadávání a organizaci poskytování sociálního bydlení souběžně s neplánovanou tržní nabídkou bydlení a nad rámec této tržní nabídky; vzhledem k tomu, že poskytování sociálního bydlení by mělo dosahovat vysoké úrovně kvality, bezpečnosti a cenové dostupnosti a mělo by podporovat rovné zacházení a práva uživatelů;
- E. vzhledem k tomu, že nabídka možností sociálního bydlení je omezená a potřeba cenově dostupného bydlení v členských státech EU roste; vzhledem k tomu, že sociální a rodinný profil lidí využívajících sociální bydlení se změnil; vzhledem k tomu, že by se měly určit nové sociální faktory, aby členské státy a jejich příslušné místní a regionální orgány mohly formulovat škálu strategií v oblasti bydlení, které by lépe odpovídaly stávající situaci;
- F. vzhledem k tomu, že politika sociálního bydlení je nedílnou součástí služeb obecného hospodářského zájmu, neboť napomáhá uspokojovat bytové potřeby, usnadňuje přístup k vlastnictví, prosazuje kvalitu životního prostoru, zlepšuje stávající životní prostor a přizpůsobuje výdaje na bydlení rodinné situaci a prostředkům uživatelů bytu, přičemž ponechává prostor pro úsilí z jejich strany;
- G. vzhledem k tomu, že by se sociální bydlení mělo vyznačovat příznivým poměrem mezi kvalitou a pořizovací cenou nebo nájemným, že by mělo umožňovat úspory energie a mělo by se nacházet v prostředí, kde nechybí zeleň a jež je vhodné pro různé generace, přičemž by se měly zohlednit zvláštní potřeby dětí a starších osob;
- H. vzhledem k tomu, že pravidla pro poskytování hypoték musí být navržena tak, aby chránila spotřebitele a spravedlivě rozložila rizika, aby se tak zabránilo zvýšení počtu lidí bez domova a budoucím krizím v oblasti bydlení;
- I. vzhledem k tomu, že sociální bydlení hraje klíčovou úlohu při dosahování cílů strategie Evropa 2020 – a zejména cílů v oblasti chudoby, včetně prevence mezigeneračního přenosu znevýhodnění –, neboť přispívá k zajištění vysoké úrovně zaměstnanosti, začlenění a sociální soudržnosti, k podpoře pracovní mobility a k boji proti změně klimatu a energetické chudobě modernizací bytového fondu;
- J. vzhledem k tomu, že kombinace finanční a hospodářské krize, úsporných opatření, rostoucích cen bydlení a klesajících příjmů domácností vedla ke zvýšení míry nezaměstnanosti a sociálního vyloučení v EU, zejména mezi nejzranitelnějšími skupinami obyvatel, a zvýšila tak zátěž kladenou na služby sociální péče; konstatuje, že ačkoli má veřejné financování sociálního bydlení významný stabilizační účinek, stalo se v některých členských státech obětí nedávno přijatých úsporných finančních opatření;

- K. vzhledem k tomu, že hospodářská a finanční krize má přímý negativní dopad na činnost v odvětví výstavby a modernizace budov a na jeho finanční podporu, přičemž sociální bydlení je zasaženo zvláště tvrdě z důvodu splasknutí realitních bublin, omezení poskytování úvěrů, pozdních plateb a prudkého poklesu počtu nových veřejných zakázek; vzhledem k tomu, že odvětví stavebnictví může být hnací silou úsilí o nalezení udržitelného a inkluzivního východiska z krize a o řešení výzev spojených s klimatem a energetikou;
- L. vzhledem k tomu, že úsporná opatření a fiskální konsolidaci musí provázet celková investiční strategie na podporu udržitelného růstu podporujícího začlenění a plnění cílů strategie Evropa 2020, a to i v oblasti boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení;
- M. vzhledem k tomu, že bydlení je základní potřebou, v souvislosti s níž členské státy na základě vlastní politické volby stanovují minimální normy obyvatelnosti a pohodlí, specifické předpisy v oblasti územního plánování a výstavby a maximální procentní podíly z příjmu, jakož i určitý regulační růst cen bydlení i mechanismy pro poskytování sociální pomoci nebo daňové podpory s cílem pomoci uhradit nejvyšší položku ve výdajích domácnosti;
- N. vzhledem k tomu, že s ohledem na závažný hospodářský, sociální a dlouhodobý dopad, který měla krize nejen na hospodářský růst, míru nezaměstnanosti a chudoby a sociálního vyloučení, ale i na přístup k bydlení a výši investic do sociálního bydlení v členských státech, je třeba, aby členské státy a Unie neprodleně přijaly potřebná opatření s cílem zajistit přístup k důstojnému a cenově dostupnému bydlení; vzhledem k tomu, že prudký nárůst nákladů na bydlení (ceny pozemků, nákup a pronájem nemovitostí, ceny energií), které dnes představují hlavní výdaj evropských domácností, je zdrojem nestability a obav, a je třeba, aby mu byl přisouzen patřičný význam; vzhledem k tomu, že vezmeme-li v úvahu, že se v zemích EU-27 prudce zvýšila průměrná míra nezaměstnanosti, a to až na 10,9 % (leden 2013), a že evropské obyvatelstvo zároveň stárne, existuje značné riziko prohlubování rozdílů mezi bohatými a chudými a rostoucí míry sociálního vyloučení a bezdomovectví, což se týká již 80 milionů Evropanů vystavených riziku chudoby;
- O. vzhledem k tomu, že Romové často žijí ve velmi odloučených oblastech, kde je přístup k sociálním a zdravotnickým službám problematický;
- P. vzhledem k tomu, že existuje jasná souvislost mezi nekvalitním bydlením a špatným zdravotním stavem – s hypotečním zadlužením souvisí zhoršování psychického zdraví, se stísněností souvisejí psychické problémy, tuberkulóza, infekční onemocnění dýchacích cest, vyšší pravděpodobnost požárů a nehod v domácnosti, bydlení v nevyhovujících bytových podmínkách nepříznivě ovlivňuje zdraví a bezpečnost a zvyšuje pravděpodobnost nehod v domácnosti, život v hlučném prostředí souvisí s častější hypertenzí a vyšším krevním tlakem; a vzhledem k tomu, že bytový nedostatek je zdrojem stresu a zátěže, které negativně působí na kvalitu života, zdraví a blahobyt;
- Q. vzhledem k tomu, že nedostatek možností cenově dostupného a uzpůsobeného sociálního bydlení postihuje zejména ženy, z nichž 24.5 % bylo v roce 2010 ohroženo chudobou nebo sociálním vyloučením, a to především ženy s nízkými příjmy, svobodné matky, ženy se špatně placeným zaměstnáním, ženy z řad přistěhovalců, vdovy s vyživovanými dětmi a ženy, které jsou obětmi domácího násilí, jakož i rodiny žen samoživitelek s dětmi, mladé rodiny, početné rodiny, studenty, mladé lidi na začátku kariéry, mladé

nezaměstnané páry, osoby se zdravotním postižením, osoby trpící fyzickým či psychickým onemocněním, lidi z marginalizovaných komunit, včetně Romů, a starší lidi; vzhledem k tomu, že tyto skupiny jsou obzvláště ohroženy bezdomovectvím a často se stěhují do podřadných bytových jednotek nabízených soukromým trhem, jež značně zvyšují riziko zdravotních problémů; vzhledem k tomu, že tyto skupiny lidí často hledají alternativní řešení v podobě sestěhování se s rodinou, přáteli nebo známými, což znemožňuje patřičnou analýzu a transparentní dokumentaci týkající se lidí bez domova;

- R. vzhledem k tomu, že hospodářská krize v kombinaci s vysokými cenami na trhu s bydlením snižuje schopnost žen rozvést se nebo ukončit soužití, což omezuje jejich svobodu a více je vystavuje genderově podmíněnému domácímu násilí;
- S. vzhledem k tomu, že cenově dostupné bydlení v nájemních bytech je nezbytným předpokladem toho, aby mladí lidé mohli využívat možností odborné přípravy, vysokoškolského studia, stáží či zaměstnání;
- T. vzhledem k tomu, že členské státy rovněž zajišťují vymezení a uspořádání souběžné nabídky sociálního bydlení k nabídce, jež na trhu existuje; vzhledem k tomu, že sociální bydlení je dostupné za specifických podmínek, přičemž tuto nabídku zajišťují neziskové subjekty založené právě pro tento účel; vzhledem k tomu, že 25 milionů evropských domácností bydlí v sociálních bytech, jejichž podmínky související s regionálním a místním plánováním, přístupem a cenami jsou přímo stanoveny veřejnými orgány členských států; vzhledem k tomu, že tato souběžná nabídka bydlení přispívá zejména ke zmírnění cyklického vývoje cen nemovitostí a fenoménu bublin na trhu s nemovitostmi, a to díky své stabilitě a regulaci cen;

Podpora sociální a hospodářské úlohy sociálního bydlení

- 1. poznamenává, že v důsledku stávající hospodářské a sociální krize je trh sám o sobě stále méně schopen uspokojit potřebu cenově dostupného bydlení, zejména v hustě osídlených městských oblastech, a že rostoucí ceny bydlení a energií zvyšují riziko onemocnění, chudoby a sociálního vyloučení; bere na vědomí skutečnost, že v několika členských státech dochází k vyššímu počtu případů vystěhování a zabavování majetku ze strany bank; naléhavě vyzývá k přijetí opatření v reakci na tyto problémy; je znepokojen přímým i nepřímým dopadem některých úsporných opatření v kontextu stávající sociální a hospodářské krize, jako jsou škrtky příspěvků na bydlení a na sociální služby, zdanění poskytovatelů sociálního bydlení, rušení nových bytových projektů a rozprodávání částí státních bytových fondů, v jejichž důsledku by mohl vzniknout ještě horší bludný kruh dlouhodobého sociálního vyloučení a segregace;
- 2. připomíná, že politiky sociálního bydlení hrají významnou úlohu v boji proti dětské chudobě, neboť odstraňují chudobu rodin a brání mezigeneračnímu přenosu socioekonomických znevýhodnění; konstatuje, že v důsledku sociodemografických změn ve struktuře rodin a přibývajícím počtu nestálých a nejistých pracovních míst narůstá potřeba cenově dostupného bydlení i v sociálně integrovaných skupinách obyvatelstva;
- 3. naléhavě vyzývá k dodržování článku 14 protokolu 26 SFEU, podle nějž mohou veřejné orgány svobodně určit uspořádání, financování a cílovou skupinu sociálního bydlení, a to s cílem uspokojit potřeby místních obyvatel a zajistit vysokou úroveň kvality, bezpečnosti, cenové dostupnosti, rovného zacházení a prosazování práv uživatelů; domnívá se, že

taková pravomoc představuje pro veřejné orgány prostředek, jak reagovat na oslabení trhu, a zajistit tak všeobecný přístup k důstojnému bydlení za dostupnou cenu v souladu s články 16, 30 a 31 Evropské sociální charty; zdůrazňuje, že evropská politika hospodářské soutěže by v žádném případě neměla sloužit k oslabování hospodářských služeb obecného zájmu;

Evropská politika sociálního bydlení

4. připomíná Komisi, členským státům a místním a regionálním orgánům, že výdaje v oblasti sociálního a cenově dostupného bydlení jsou v souladu se základními právy, umožňují reagovat na naléhavou sociální situaci a jako strategické sociální investice trvale přispívají k tvorbě nepřemístitelných pracovních míst na místní úrovni, ke stabilizaci hospodářství, neboť předcházejí vzniku bublin na trhu s nemovitostmi a nadměrnému zadlužování domácností, k podpoře mobility pracovní síly, k boji proti změně klimatu, k boji s energetickou chudobou a ke zmírňování zdravotních problémů vzniklých v důsledku stísněnosti a špatných životních podmínek; trvá proto na tom, že sociální bydlení by nemělo být považováno za výdaj, který je třeba omezit, ale za investici, která se v dlouhodobém horizontu vyplatí, neboť přinese lepší zdraví, sociální pohodu a přístup na trh práce a lidem, zejména těm starším, umožní žít nezávislý život;
5. žádá Komisi, aby stanovila rámec evropské politiky sociálního bydlení tak, aby zajistila soudržnost různých nástrojů politik, jež v této věci EU uplatňuje (státní podpora, strukturální fondy, energetická politika, boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, zdravotnictví); vyzývá Komisi, aby do rámce evropského semestru začlenila socioekonomické ukazatele, jako jsou investice do sociálního bydlení, tím, že je zahrne do svého posouzení cílů za účelem boje proti bublinám na trhu s nemovitostmi a jejich předcházení;
6. žádá Komisi, aby na základě výměny osvědčených postupů a zkušeností mezi členskými státy a při zohlednění skutečnosti, že sociální bydlení je v členských státech, regionech a místních komunitách vnímáno a řízeno různými způsoby (často z důvodu flexibility při stanovování priorit), vypracovala jednoznačnou definici sociálního bydlení;
7. zdůrazňuje, že investice do sociálního bydlení tvoří součást širšího politického úsilí, jehož účelem je organizovat a financovat nabídku veřejných sociálních a zdravotních služeb a služeb v oblasti vzdělávání s cílem zaručit účinné uplatňování základních sociálních práv a reagovat na vývoj sociálních potřeb a na neustálé proměny hospodářských cyklů;
8. zdůrazňuje nutnost sledování sociálních investic v rámci Paktu o sociálních investicích vytvořeného po vzoru Paktu euro plus, jehož cílem je posílit správu ekonomických záležitostí a rozpočtovou správu Unie a zajistit investice do sociálního bydlení; zdůrazňuje také, že je třeba stanovit cíle sociálních investic, jimiž by se byly členské státy povinny řídit, aby byly schopny splnit cíle strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti, vzdělávání a v sociální oblasti; vítá závěry Evropské rady z prosince 2012, v nichž se zdůrazňuje, že „při plném respektování Paktu o stabilitě a růstu lze v rámci jeho preventivní složky využít možností, které nabízí stávající fiskální rámec EU, pokud jde o dosažení rovnováhy mezi potřebou produktivních veřejných investic a cíli v oblasti fiskální kázně“, čímž se potvrzuje oprávněnost tohoto návrhu; vyzývá Komisi, aby tyto sociální investice důkladněji sledovala za pomoci srovnávací tabulky ukazatelů, která bude znázorňovat investice uskutečněné členskými státy a na úrovni Unie a v případě

investic do sociálního bydlení ukazovat souvislost s tím, jaký byl v jednotlivých členských státech vývoj nákladů na bydlení a počet čekatelů na byt; dále vyzývá členské státy, aby ratifikovaly revidovanou Evropskou sociální chartu, a to se zvláštním zřetelem na článek 31;

9. zastává názor, že organizace uživatelů bytů a nájemníků by se měly podílet na určování podoby strategií v oblasti bydlení, které budou prováděny členskými státy;
10. zdůrazňuje, že Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a výzkumný rámcový program by měly podporovat sociální inovace s cílem analyzovat nové politiky zaměřující se na zlepšování přístupu k bydlení a snižování počtu osob bez domova;
11. vyzývá Komisi, aby upravila kritéria obsažená v balíčku opatření státní podpory služeb obecného hospodářského zájmu z prosince 2011, která omezují přidělování pomoci v oblasti sociálního bydlení na kategorie nezranitelnějších sociálních skupin; vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření, jež povedou k překonání obtíží vzniklých v důsledku těchto omezení;
12. vítá návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/0062 ze dne 31. března 2011, jehož cílem je stanovit rámec pro smlouvy o úvěru na bydlení, a omezit tak nadměrné zadlužování domácností; žádá, aby ustanovení EU v oblasti hypoték zahrnovala osvědčené postupy, které jsou v maximální možné míře příznivé pro uživatele; naléhavě vyzývá k tomu, aby do nich byly začleněny postupy umožňující osobám a rodinám nacházejícím se v platební neschopnosti sjednání nových podmínek a nového splátkového kalendáře; vyzývá členské státy, aby zabránily vyžadování dalšího splácení hypotečních úvěrů od domácností, které již byly vystěhovány; vyzývá Komisi a členské státy, aby začaly řešit tíživou sociální situaci osob, které byly nejvíce postiženy hospodářskou krizí a nezaměstnaností a jsou nyní vystěhovávány a připravovány o své domovy; připomíná také, že k tomu dochází v kontextu rozsáhlé podpory poskytované z veřejných prostředků na ozdravení evropského finančního systému; vyzývá členské státy, aby usilovaly o alternativní řešení vystěhovávání;
13. žádá Komisi, aby v případě, že reformy členských států ohrožují investice do sociálního a cenově dostupného bydlení, na to členské státy ve svých konkrétních doporučeních pro jednotlivé země upozornila a aby nevydávala doporučení týkající se velikosti sektoru sociálního bydlení v jednotlivých členských státech; kritizuje skutečnost, že některé členské státy v rámci programů konsolidace rozpočtu a v souladu s konkrétními doporučení Komise týkajícími se opatření v oblasti trhu s bydlením omezily kapacitu tohoto sektoru zdaněním poskytovatelů sociálního bydlení; dále je znepokojen restriktivní definicí sociálního bydlení stanovenou Komisí v rámci politiky hospodářské soutěže, která se zaměřuje pouze na znevýhodněné skupiny;
14. vyzývá Radu, aby nejméně jednou ročně svolala zasedání ministrů členských států, do jejichž resortu spadá bydlení, aby jednali o dopadech jednotlivých opatření EU v oblasti bytové politiky a zajistili, aby se na úrovni EU účinnějším způsobem řešily hospodářské, sociální a environmentální aspekty oblasti bydlení, a to za účasti zainteresovaných subjektů, jakými jsou organizace sociálního bydlení, sdružení zastupující nájemníky a sdružení usilující o usnadnění přístupu k bydlení;

15. navrhuje vytvoření evropského monitorovacího střediska pro oblast bydlení s cílem posílit výměny osvědčených postupů a získat kvalitativní a kvantitativní znalosti o situaci v oblasti bydlení v jednotlivých státech, a to včetně sociálního bydlení, na základě spolehlivých statistických ukazatelů a se zapojením Komise, příslušných socioekonomických subjektů, sdružení a uživatelů bytů; navrhuje, aby se středisko zabývalo problémem energetické chudoby a byly by mu poskytovány údaje z členských států; vyzývá Komisi, aby urychleně zahájila analýzu přínosů zřízení tohoto střediska; požaduje, aby byly pravidelně zveřejňovány ukazatele Eurostatu (cena, kvalita) týkající se aspektu bydlení v souvislosti se sociálním začleňováním a aby byly tyto ukazatele doplněny o regionální a místní statistiky, a to za účelem posouzení pokroku v této oblasti;
16. konstatuje, že definice sociálního bydlení a příjemců by měla být výsledkem procesu demokratické diskuse, aby mohly být zohledněny různé tradice členských států;
17. vyzývá Komisi a členské státy, aby otázky přístupu k bydlení a souvisejícím službám začaly přisuzovat významnější místo v rámci strategie sociální ochrany a sociálního začleňování a ve všech iniciativách zaměřujících se na omezování bezdomovectví a vyloučení spojeného s bydlením, a to na základě ukazatelů, které jsou členským státům společné, a aby podporovaly výměnu osvědčených postupů v souvislosti s účinným uplatňováním práva na bydlení;
18. vybízí členské státy, aby zintenzívnily své úsilí o začlenění investic v oblasti sociálního bydlení mezi své střednědobé a dlouhodobé rozpočtové cíle, jakož i do svých národních programů reforem a strategických os jejich smlouvy o partnerství na období 2014–2020; vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby účinněji dohlížely na provádění a uskutečňování sociálních cílů strategie Evropa 2020;
19. konstatuje, že politiky a programy bydlení musí být vytvářeny na základě konzultací s ženami s nízkými příjmy a z různých sociálních prostředí, aby se zjistilo, jaké politiky nejlépe odpovídají potřebám žen;

Podpora investic ve prospěch místní zaměstnanosti a zelené ekonomiky

20. zdůrazňuje ekonomickou proticyklickou úlohu sektoru bydlení, zvláště pak bydlení sociálního, spočívající v tom, že snižuje energetickou závislost, podporuje odvětví stavebnictví a rekonstrukce a tím i udržitelnou a nepřemísitelnou místní zaměstnanost, zejména díky tomu, že v tomto odvětví je vysoký podíl lidské práce, a dále v tom, že rozvíjí v místní ekonomice ekologická odvětví, a nakonec stimuluje celé hospodářství; je přesvědčen, že investice do sociálního bydlení by tedy neměly být chápány pouze jako výdaje, ale také jako produktivní investice; vybízí rovněž členské státy, aby zahájily dialog s odvětvím stavebnictví s cílem vytvořit pro sociální bydlení lepší obchodní prostředí a lepší regulaci se zvláštním ohledem na vytyčení cílů bytové výstavby, stanovení způsobů krytí nákladů na budování infrastruktury a zajištění stavebních pozemků;
21. zdůrazňuje přidanou hodnotu pro místní zaměstnanost a značný pákový efekt v oblasti investic vzniklých přímým působením strukturálních fondů v odvětví sociálního bydlení v období 2007–2013;
22. je toho názoru, že objem prostředků, které mají být v průběhu víceletého finančního rámce pro období 2014–2020 přiděleny Fondu soudržnosti, by neměl být menší než objem

prostředků v současném víceletém finančním rámci, aby byly zaručeny dostatečné finanční zdroje pro Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR), zejména pro investiční prioritu nazvanou „podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě: podpora materiální a hospodářské obnovy zanedbaných městských a venkovských komunit“;

23. uznává, že mnohé členské státy již mají účinnou politiku sociálního bydlení, a domnívá se, že úloha EU by v této souvislosti měla spočívat v usnadňování výměny osvědčených postupů mezi různými členskými státy;
24. bere na vědomí návrhy legislativního balíčku právních předpisů upravujících politiku soudržnosti v období 2014–2020 předložené Komisi; vyjadřuje podporu tomu, aby se jako způsobilé pro financování ze strukturálních fondů v období 2014–2020 upřednostňovaly investice v oblasti energetické účinnosti a využívání obnovitelných zdrojů energie v sociálním a cenově dostupném bydlení, integrované projekty udržitelného městského a územního rozvoje, rovný přístup marginalizovaných společenství k bydlení a podpora subjektů působících v oblasti sociální a solidární ekonomiky, jako jsou například nezisková bytová družstva a podniky;
25. vyzývá členské státy a všechny zúčastněné strany, aby v národních programech reformů a při stanovování strategických priorit partnerských dohod v období 2014–2020 přisoudily čelní úlohu investicím do sociálního a cenově dostupného bydlení a posílení odvětví neziskového bydlení a aby ve svých opatřeních plánovaných v oblasti bydlení zohlednily i národní strategie pro začleňování Romů;
26. vybízí členské státy, aby pro usnadnění zajišťování sociálního bydlení využívaly ve větší míře nástrojů soukromého práva, jako jsou smlouvy o dlouhodobém pronájmu, které umožňují stavět i bez kupování pozemků, či smlouvy o užívání pro účely sociálního bydlení, které dotyčné osobě umožňují zůstat vlastníkem;
27. zdůrazňuje, že nemovitosti využívané k bydlení či komerčním účelům představují 40 % konečné spotřeby energie a celkového množství evropských emisí CO₂ a že ekologicky udržitelná výstavba vede ke snižování stavebních nákladů a potřebného času, velmi výraznému omezení dopadů na životní prostředí a snížení spotřeby energie, a v důsledku toho i snížení nákladů na správu bydlení;
28. podporuje dostatečný rozpočet pro víceletý finanční rámec 2014–2020, v němž je politika soudržnosti hnací silou obnovy; podporuje závěry evropského paktu pro růst a zaměstnanost, v nichž jsou členské státy vyzvány, aby usnadnily a zrychlily přerozdělení nevyužitých prostředků ze strukturálních fondů do projektů na zvýšení energetické účinnosti a využívání obnovitelných zdrojů v programovém období 2007–2013; domnívá se, že odvětví sociálního bydlení by mělo mít z tohoto přerozdělení užitek;
29. vyzývá členské státy, jejich správní orgány a Komisi, aby zahrnuly subjekty působící v oblasti bydlení, sdružení zastupující uživatele bytů a sdružení zasazující se o dostupnější bydlení mezi své nejbližší partnery, s nimiž spolupracují na sestavování, monitorování a hodnocení dohod o partnerství a operačních programů; podtrhuje užitečnost nových integrovaných nástrojů rozvoje (strategie pro místní rozvoj se zapojením místních komunit a integrované územní investice) pro integrované strategie na podporu bydlení, ve kterých by měly mít hlavní roli organizace sociálního bydlení a jeho uživatelé; je přesvědčen, že strukturální fondy a Fond soudržnosti musí účinně využívat zásadu

partnerství i zásady víceúrovňové správy a že členské státy musí být vybízeny ke spolupráci s místními a regionálními orgány při stanovování priorit a rozhodování o tom, jak by se prostředky z fondů měly využívat; domnívá se, že větší součinnost mezi strukturálními fondy a Fondem soudržnosti by mohla přispět k udržitelnému rozvoji znevýhodněných nebo venkovských oblastí, zabránit jejich izolaci a vybydlování, a zamezit tak negativním účinkům sociální segregace a podpořit různorodost, sociální soudržnost a rovnost žen a mužů;

30. vyzývá členské státy, aby s cílem stimulovat vysoce kvalitní výstavbu a renovaci sociálního a cenově dostupného bydlení posílily nebo vytvořily zvláštní mechanismy financování a aby koordinovaně podpořily návrat ke grantům programu Horizont 2020 a k používání finančních nástrojů a programů technické pomoci nabízených strukturálními fondy, Evropskou investiční bankou, Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj, Rozvojovou bankou Rady Evropy a Evropským fondem pro energetickou účinnost; dále vyzývá členské státy, aby hledaly způsoby uplatňování upraveného nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR) s cílem poskytovat bydlení marginalizovaným skupinám obyvatel;
31. vyzývá Evropskou investiční banku, aby v úzké spolupráci s místními a regionálními orgány vyhradila ve svých investičních prioritách významnější místo sociálnímu a cenově dostupnému bydlení, zejména pokud se jedná o investice v členských státech, kde neexistuje státní banka na podporu bydlení, a aby stanovila příznivější podmínky poskytovaných úvěrů; vyzývá rovněž Evropskou investiční banku, aby určila, v jakém rozsahu je možné používat projektové dluhopisy coby nástroje financování sociálních infrastruktur, jako je bydlení, a aby dříve, než projekt prodlouží, zohlednila hodnocení zkušební fáze;
32. naléhavě vyzývá členské státy, aby podporovaly činnost bytových družstev, která představují cennou možnost, jak získat za dostupnou cenu první bydlení; zdůrazňuje, že družstva navíc představují účinný nástroj podpory iniciativ pro obnovu měst, neboť vytvářejí součinnost s místními komunitami a brání odlivu obyvatel z měst;
33. vybízí Komisi, aby poskytla členským státům další možné zdroje financování výstavby a rekonstrukce sociálního bytového fondu jako sociálních investic, dále aby členské státy a regionální a místní orgány vybízela k efektivnímu využívání dostupných evropských zdrojů a aby zachovala sníženou sazbu DPH pro tyto investice s ohledem na vysoký podíl lidské práce v tomto odvětví a na jejich velmi malý dopad na přeshraniční obchod v rámci Společenství; naléhavě žádá, aby se v oblasti sociálního bydlení zvažila možnost použití stejné sazby DPH, jaká se vztahuje na výrobky základní potřeby; členské státy vybízí, aby s cílem usnadnit přístup k pozemkům a podpořit výstavbu a rekonstrukci sociálního bydlení mobilizovaly soukromé úspory;
34. vybízí k uplatňování integrovaných modelů spolupráce, na nichž se společně podílejí vedoucí projektů, poskytovatelé sociálního bydlení a stavební podniky a jejichž cílem je podpora zateplování a výstavby energeticky nenáročných sociálních bytů;
35. vítá sdělení Komise ze dne 31. července 2012 o strategii pro udržitelnou konkurenceschopnost odvětví stavebnictví a jeho podniků (COM(2012)0433); je toho názoru, že kromě daňových pobídek a finanční podpory pro zvýšení konkurenceschopnosti a inovací v tomto odvětví je nutné přijmout také opatření pro

zvýšení úrovně kvalifikace pracovní síly, aby bylo možné čelit výzvám spojeným s budováním Evropy schopné účinného využívání zdrojů a nízkouhlíkového hospodářství a s plněním cílů stanovených směrnicí o energetické účinnosti (2012/27)¹ a směrnicí o energetické náročnosti budov (2010/31)²;

36. vyzývá Komisi k užší spolupráci s členskými státy a příslušnými místními orgány s cílem stanovit střednědobé a dlouhodobé předpovědi toho, jaké kvalifikace budou na trhu práce potřebné; vyzývá příslušné zúčastněné strany, aby monitorovaly vývoj zaměstnanosti s cílem dosáhnout větší uplatnitelnosti základní profesní přípravy a celoživotního vzdělávání; žádá členské státy a příslušné místní orgány, aby urychleně přizpůsobily své systémy vzdělávání a odborné přípravy, včetně profesního vzdělávání a přípravy, tak aby do nich byl začleněn pojem udržitelného hospodářství, a dále aby zajistily, že kvalifikační programy budou zlepšovat přístup mladých k novým „zeleným“ pracovním místům a „zeleným“ odvětvím; zdůrazňuje, že podpora zelených pracovních míst může vytvořit kvalitní a udržitelné pracovní příležitosti, napomáhat v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení a zajistit podpůrné služby v oblasti zaměstnanosti;
37. konstatuje, že toto zelené odvětví může nabízet celou řadu různých pracovních příležitostí, počínaje místy základní úrovně pro pracovníky s nižší kvalifikací a konče zaměstnáním v odvětví, která vyžadují vysokou kvalifikaci a odborné znalosti; v tomto ohledu:
- bere na vědomí významnou úlohu malých a středních podniků v poskytování pracovních příležitostí v zelené ekonomice a zdůrazňuje potenciál malých a středních podniků, které jsou schopny nabízet profesní přípravu, učňovskou praxi a programy místní výpomoci, které mohou poskytovat pracovní příležitosti sociálně znevýhodněným osobám,
  - vyzývá členské státy, aby posoudily možnost zřízení fondů pro případ změny povolání, které by se zabývaly řízením kvalifikačních potřeb;
  - vyzývá Komisi, aby do rámce celoživotního vzdělávání začlenila devátou klíčovou kompetenci, která se týká se životního prostředí, změny klimatu a udržitelného rozvoje,
  - vyzývá členské státy a místní a regionální orgány, aby využívaly Evropský sociální fond (ESF) a investovaly do rozvoje dovedností, zaměstnanosti, odborné přípravy a pracovních rekvalifikací, zvláště v případě „zelených“ profesí, jako je například zateplování staveb,
  - vyzývá členské státy, aby podporovaly vytváření subjektů, které mají dvojí, sociální i technickou kompetenci v oblasti energetických úspor, jako jsou profese zaměřující se na zprostředkování sociální a technické oblasti, a rovněž úsilí o odbornou přípravu příslušníků technických profesí, jejímž cílem je sociálněji orientovaný přístup těchto pracovníků k otázce energetické účinnosti a naopak;
38. vítá balíček opatření pro sociální investice, v němž Komise členským státům nabízí orientační doporučení, jak uskutečňovat účinnější a účelnější sociální politiku zaměřenou na růst a soudržnost;

---

¹ Úř. věst. L 351, 14.11.2012.

² Úř. věst. L 351, 18.6.2010.

39. konstatuje, že investice do sociálního bydlení tvoří součást širšího politického rámce, jehož účelem je organizovat a financovat nabídku veřejných sociálních a zdravotních služeb a služeb v oblasti vzdělávání s cílem umožnit lidem účinně uplatňovat jejich základní sociální práva a reagovat na vývoj sociálních potřeb;

Boj proti chudobě a podpora začlenění a sociální soudržnosti

40. zdůrazňuje, že uznání a dodržování práva na bydlení je podmínkou pro dodržování ostatních základních práv, včetně práv politických a sociálních; zastává názor, že konečným cílem by mělo být uznání práva na bydlení jako primárního práva EU; připomíná, že jsou to členské státy a jejich příslušné veřejné orgány, kdo nese odpovědnost za skutečné naplňování práva na bydlení, a to tím, že prostřednictvím svých politik a programů zlepšují všeobecný přístup k bydlení, zejména pro znevýhodněné osoby, aby byly schopny nabídnout dostatečné množství bytů splňujících podmínky adekvátního, důstojného a zdravého bydlení za dostupnou cenu, a případně i tím, že stanoví vymahatelnost práva na bydlení;
41. žádá Agenturu EU pro základní práva o vypracování studie, která by zhodnotila účinnost a podmínky uplatňování práva na bydlení a pomoc v oblasti bydlení v členských státech se zapojením příslušných zúčastněných stran do procesu; vyzývá agenturu, aby podporovala výměnu osvědčených postupů pro účinné uplatňování práva na bydlení ve prospěch nejvíce zranitelných a vyloučených skupin obyvatel, včetně osob bez domova; vyzývá Komisi, aby tyto činnosti sledovala v rámci balíčku opatření pro sociální investice;
42. vyzývá členské státy a Komisi, aby v souvislosti s dodržováním práva na bydlení pro nejvíce zranitelné a marginalizované skupiny obyvatel podporovaly vytváření a propagovaly inovativní výměnu osvědčených postupů, a to se zvláštním zřetelem na boj proti domácímu násilí; s politováním konstatuje, že oběti domácího násilí častěji zůstávají v prostředí, kde mu jsou vystaveny, pokud nejsou schopny si z finančních důvodů najít vhodné bydlení; vyzývá členské státy, aby nabízely integrované sociální služby pro rodiny, které jsou oběťmi domácího násilí;
43. očekává, že se Komise bude zabývat otázkou, do jaké míry je účinnějším opatřením, pokud jde o poskytování cenově dostupného bydlení pro sociální skupiny, které nejsou schopny uspokojit své bytové potřeby v rámci trhu s bydlením, přímá podpora formou příspěvků na bydlení, nebo naopak nepřímá podpora v podobě sociálního bydlení;
44. žádá Komisi a nadaci Eurofound, aby v roce 2014 vypracovaly v rámci pracovního programu této agentury na rok 2014 studii týkající se nákladů vznikajících tím, že se neřeší problém neadekvátního bydlení;
45. se znepokojením konstatuje, že mnohé členské státy v rámci řešení rozpočtové nerovnováhy přistoupily k přerušení projektů, programů a akcí (například poskytování příspěvků na nájemné a dotování hypotečních úrokových sazeb atd.), jejichž cílem bylo vytvářet podmínky pro snadnější získání bydlení, a současně také v době hlubokého hospodářského útlumu nepřiměřeným způsobem zvýšily zdanění nemovitostí, čímž ponechaly velké skupiny obyvatelstva bez prostředků a napospas chudobě a strádání;
46. vyzývá členské státy, aby v rámci všech politik a programů sociálního bydlení prováděly

analýzy sociálního dopadu s důrazem na analýzu na základě pohlaví a typů domácností a zohledňovaly především rozdíly v příjmech mužů a žen a v jejich finančních možnostech; zdůrazňuje, že veškeré statistické údaje musí být rozlišeny podle pohlaví a typů domácností a že je zapotřebí dalších průzkumů s cílem přesně zjistit, jak lze jednotlivce a skupiny ve zranitelné situaci, jako např. ženy (s ohledem na mnohostrannou úlohu matek samoživitelek a žen, které se starají o rodinné příslušníky a o zdravotně postižené osoby), rodiny, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a seniory podporovat prostřednictvím politiky bydlení;

47. doporučuje členským státům a jejich místním a regionálním orgánům, aby vypracovaly integrované politiky na podporu sociálního začlenění a pro zaručení přístupu k důstojnému, zdravému a cenově dostupnému bydlení pro všechny; navrhuje, aby součástí těchto politik byla následující opatření:
- specifická podpora nabídky kvalitního a zdravého sociálního bydlení a velmi prostého sociálního bydlení, především tak, že bude stanovena minimální kvóta sociálního bydlení v příslušných oblastech, například v hustě osídlených oblastech s nejvyšší poptávkou, jako jsou městské aglomerace, čímž bude podpořena různorodost,
  - stanovení jednoznačných minimálních norem vymezujících kvalitu bydlení, zejména v oblasti sociálního bydlení,
  - přidružení programů na zvýšení kapacity sociálního bydlení k politice přístupu k jiným základním veřejným službám a službám obecného zájmu, jako je výstavba zařízení sociální a zdravotní péče, kulturních a sportovních zařízení (jako součást místní integrované strategie) a rovněž k politice kontroly rozrůstání měst v souladu s pokyny Komise, jejichž cílem je do roku 2050 ukončit zábor nové půdy,
  - řešení častých potíží s přístupem nejzranitelnějších vrstev obyvatelstva, jako jsou migranti a mladí lidé, k důstojnému bydlení,
  - zavedení systémů posilujících jistotu bydlení,
  - provádění účinných preventivních politik ve spolupráci s organizacemi nájemníků, jež zabrání vystěhovávání nájemníků, zejména nejzranitelnějších domácností a zvláště během velmi chladných období, neboť nehledě na lidské náklady vystěhování, zejména pro rodiny, je pro příslušné orgány méně nákladné pokrýt dlužné nájemné a předcházet vzniku dluhů či nedoplatků nájemného,
  - vypracovat specifické programy pro osoby bez domova na základě hodnocení místní situace, které by vycházelo z evropské typologie vyloučení z bydlení (ETHOS – Evropská typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení) a zjišťovalo míru vyloučení z bydlení; tyto programy by doprovázela opatření sociální podpory, jež by byla přizpůsobena i ženám a jejich specifické situaci a potřebám a která by se spíše než na budování dočasných ubytoven zaměřovala především na zajištění bydlení a dlouhodobější pomoci zranitelným osobám a marginalizovaným společenstvím,
  - prosazování a financování stavebních programů pro jednotlivce;
48. žádá členské státy, aby zajistily, že si všichni občané budou moci dovolit bydlení, a to tak, že zvyšování nájemného bude založeno na objektivním systému zaručujícím přiměřené zvyšování cen nemovitostí, a tím, že daňová politika bude upravena tak, aby se omezily možnosti spekulací;
49. vyzývá Komisi, aby bezodkladně začala uplatňovat usnesení Evropského parlamentu o strategii Evropské unie v oblasti bezdomovectví;

50. zdůrazňuje, že různé podoby bezdomovectví mezi ženami musí být řešeny komplexně a měly by tvořit nedílnou součást všech politických rámců EU; naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby prováděly systematická posouzení dopadu z hlediska pohlaví a monitorovaly zvláštní situaci a potřeby žen bez domova, aby podporovaly projekty žití v asistovaném prostředí a výstavbu cenově dostupného, uzpůsobeného a energeticky účinného bydlení a aby do programů sociálního bydlení zahrnuly rodiny ze střední třídy, které jsou z nich často vylučovány, vzhledem k tomu, že kvůli hospodářské krizi mohou trpět materiálním nedostatkem stejně jako jiné domácnosti;
51. vybízí k zavádění integrovaných modelů spolupráce, které spojují sociální a zdravotní služby, asistenční služby pro znevýhodněné osoby, poskytovatele sociálního bydlení a příslušná sdružení v rámci úsilí o pomoc zranitelným osobám, které si hledají, nebo již mají bydlení;
52. žádá Komisi, členské státy a příslušné orgány, aby uvolnily strukturální fondy na bydlení a ubytování marginalizovaných komunit, zejména formou sociálního bydlení, a učinily tento krok prioritou svých operačních programů; vyzývá proto Komisi a Agenturu pro základní práva, aby na základě společných a transparentních kritérií rozvíjely výměnu osvědčených postupů mezi místními orgány;
53. doporučuje členským státům a jejich příslušným orgánům, aby s ohledem na zchátralost bytového fondu a s ní související zdravotní rizika, rozmanitost rodinných modelů, stárnutí obyvatelstva, zejména s ohledem na starší závislé osoby, které si přejí zůstat ve svém domově, a na zvláštní potřeby zdravotně postižených osob a mladých lidí, především co se týče mobility v místě bydliště a v zaměstnání, investovaly do výstavby a úprav cenově dostupných sociálních bytů; doporučuje pro tyto účely využít v příštím programovém období (2014–2020) strukturální fondy; domnívá se, že opatření sociální podpory při získávání přístupu k bydlení přispívá k tvorbě „bílých“ pracovních míst, která jsou nezbytná s ohledem na schopnost reagovat na současné i budoucí sociální výzvy, jako je stárnutí obyvatelstva; podtrhuje kladnou roli, kterou by v souvislosti s projekty sociální podpory a integrace prostřednictvím bydlení mohly sehrát evropské fondy sociálního podnikání;
54. vybízí členské státy a jejich regionální a místní orgány, aby na základě analýz předpokládaných bytových potřeb provedly účinná a stimulující opatření, která budou namířena proti dlouhodobému nevyužívání bytů, zejména v problémových oblastech, kde je nutno bojovat proti spekulacím s nemovitostmi, a která tyto byty upraví na sociální bydlení;
55. vyzývá členské státy, aby v rámci své politiky bydlení uskutečňovaly opatření, která budou s přihlédnutím k rozmanitosti místních situací vycházet ze zásady neutrality mezi získáním bytu či domu do vlastnictví, soukromým nájemným ubytováním a nájemným sociálním bydlením;
56. zdůrazňuje význam systému hodnocení bydlení z hlediska zdraví a bezpečnosti, který poskytuje posouzení zdravotních rizik spojených s bydlením;
57. doporučuje členským státům a příslušným orgánům zjednodušit postup žádosti o sociální bydlení a zlepšit spravedlivost, transparentnost a nestrannost přidělování bydlení v souladu s konkrétními sociálními, hospodářskými a kulturními podmínkami v každém

členském státě, a to s cílem odstranit veškerou diskriminaci a předcházet vyhýbání se nejzranitelnějším skupinám obyvatelstva, neboť tento jev vede k posílení územní bytové segregace a k vytváření ghett; podtrhuje v této souvislosti vhodnost opatření, která platí v některých členských státech a mezi něž patří seznam právně vymezených, přesných a transparentních kritérií přidělování bytů, která podporují sociální různorodost, anonymní žádosti o sociální bydlení, zveřejňování informací o volných bytech, zavedení systémů bodování žádostí, jasné oddělení orgánů určujících kritéria a orgánů rozhodujících o přidělování bytů či vhodně zvolený správní přístup k přidělování bytů, který podporuje co nejrozmanitější sociální skladbu;

58. zdůrazňuje výzvy související s problémem stárnutí obyvatelstva a potřebu zajistit přístup k dostupnému, přiměřenému a důstojnému bydlení pro seniory, jejichž počet v EU narůstá; konstatuje, že ve všech členských státech narůstá chudoba starších osob, a žádá proto, aby v rámci nového evropského inovačního partnerství (EIP) pro aktivní a zdravé stárnutí, které koordinuje výzkum v této oblasti, byla zahrnuta cenově dostupná řešení, která by starším osobám umožňovala zůstat ve svých domovech co nejdéle; v této souvislosti poznamenává, že zlepšování současné dostupnosti bydlení představuje relevantní způsob, jak snižovat sociální vyloučení prostřednictvím opatření, jejichž cílem je posílit nezávislost dotčených osob; vyzývá proto členské státy, aby v rámci svých národních reforem zavedly zvláštní položku věnovanou hledání cenově dostupných řešení, která by starším osobám umožnila zůstat ve svých domovech co možná nejdéle, a vzaly při tom v úvahu, že zlepšování podmínek využívání současného bytového fondu je žádoucí, protože napomáhá tomu, aby lidé zůstávali v místě svého pobytu, a podporou jejich osobní nezávislosti usnadňuje jejich opětovné začleňování do společenského života;
59. poukazuje na to, že sociální bydlení by mělo být koncipováno tak, aby nedocházelo k vytváření bohatých čtvrtí a ghett; žádá, aby byly vytvořeny finanční pobídky, které by se tam, kde je to potřeba, zaměřovaly na budování komplexů společného a smíšeného soukromého a sociálního bydlení s cílem předcházet sociální segregaci;
60. přikládá zvláštní důležitost úsilí Evropské unie o podporu znevýhodněných sociálních tříd, zejména pokud jde o zajištění bydlení, přičemž si uvědomuje, že v Evropě, a zejména v zemích, které k EU přistoupily v nedávné době, panuje sociální nerovnováha;
61. doporučuje, aby členské státy a příslušné orgány podnikly kroky ke zlepšení přístupu k cenově dostupnému bydlení spočívající v rozšíření a zkvalitnění fondu sociálních a cenově dostupných bytů a jejich propojení s komunitní péčí a komunitními sociálními službami, a aby za účelem dosažení tohoto výsledku využily Evropského sociálního fondu a dalších strukturálních fondů;
62. domnívá se, že sociální bydlení by za předpokladu jeho koordinace s efektivně fungující komunitní péčí a dalšími sociálními službami mělo napomoci posilování osobní schopnosti vést samostatný život, nabízet asistenci sociálně zranitelným či znevýhodněným osobám a umožnit jim tak přejít k nezávislejšímu způsobu života, kdy se budou méně spoléhat na sociální zabezpečení a mít větší osobní soběstačnost;
63. vyzývá příslušné veřejné i soukromé orgány, aby do svých osnov odborné přípravy v oblasti inženýrství, architektury, územního plánování a výstavby systematicky zahrnovaly moduly týkající se přístupnosti zastavěného prostředí a designu pro všechny;

64. vyjadřuje politování nad globálním trendem omezovat poskytování sociálního bydlení a vybízí členské státy, aby do svých programů sociálního bydlení zahrnuly i rodiny ze střední třídy, které z nich bývají často vylučovány, ačkoli stejně jako jiné domácnosti mohou i tyto rodiny trpět v důsledku hospodářské krize materiálním nedostatkem;
65. domnívá se, že zapojení Unie do podpory integrovaného a udržitelného rozvoje měst, zejména ve prospěch sociálního bydlení, představuje účinný způsob, jak lépe integrovat problematické čtvrtě do okolního městského prostředí a jak bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení; vyzývá proto členské státy a příslušné orgány, aby ve větší míře integrovaně využívaly strukturálních fondů (EFRR, ESF) a obracely se rovněž na EIB a k dalším finančním řešením a aby se zasazovaly o jejich koordinaci a vzájemnou součinnost; je toho názoru, že odpovídající účast uživatelů sociálního bydlení a rozšiřování jejich rozhodovacích pravomocí před zahájením výstavby a renovace sociálních bytů i v jejich průběhu přispívá k posílení jejich začlenění a k sociální soudržnosti;
66. žádá Komisi o provedení studie o účinnosti modelů investic se sociálním dopadem v oblasti sociálního bydlení, ve které se zaměří na potenciální přínosy strukturálních fondů využívaných, případně též ve spojení s dalšími zdroji financování, jako nástrojů financování investic se sociálním dopadem v oblastech, jako je tvorba místních „zelených“ pracovních míst nebo tvorba pracovních míst pro mladé lidi, a dále v oblasti sociálního začlenění prostřednictvím poskytování bydlení marginalizovaným skupinám společnosti;
67. s politováním konstatuje, že oběti domácího násilí častěji zůstávají v prostředí, kde mu jsou vystaveny, pokud jsou na pachateli finančně závislé, a nejsou tudíž schopny hledat pro sebe vhodné a samostatné bydlení; žádá proto EU, aby prosazovala politiky zohledňující rovnost žen a mužů, programy a finanční zdroje, které by zvýšily dostupnost bezpečného a cenově přijatelného bydlení pro oběti domácího násilí, a vyzývá členské státy, aby našly cenově dostupná řešení alternativních forem nouzového a dočasného bydlení, aby zvýšily počet chráněných útočišť a rehabilitačních středisek pro oběti a aby rozšířily ostatní související služby jako integrované služby rodinám (např. rodinná centra);
68. připomíná, že v roce 2009 bylo sedmkrát více svobodných matek než svobodných otců; domnívá se proto, že spolu s dalšími skupinami nebo jedinci ve zranitelné situaci, jako jsou svobodní rodiče, mladé rodiny, početné rodiny, mladí lidé na počátku profesní kariéry, ženy z řad přistěhovalců, osoby se zdravotním postižením a senioři, by svobodné matky měly mít přednost při přidělování sociálního bydlení; konstatuje, že hospodářská krize měla zpočátku větší dopad na muže než na ženy, ovšem jak postupovala, zvyšovala se nezaměstnanost více u žen než u mužů;

Boj proti energetické chudobě

69. je znepokojen nárůstem energetické chudoby, která se dotýká 50 až 125 milionů Evropanů a která je v zásadě důsledkem spojení nízkých příjmů domácnosti, nekvalitního vytápění a špatné izolace a nepřiměřeně vysokých cen energie;
70. žádá Komisi, aby přijala sdělení o boji proti energetické chudobě, v němž naléhavě vyzve členské státy, aby definovaly fenomén energetické chudoby na základě společných parametrů, zároveň však přizpůsobily svou definici vlastním vnitrostátním podmínkám;

znovu opakuje, že cenová dostupnost bydlení by neměla být chápána pouze z hlediska placení nájemného, ale také z hlediska přidružených účtů za energii; domnívá se nicméně, že energetickou chudobu nelze řešit pouze z hlediska výdajů a ceny energie, protože má také svůj kvalitativní rozměr, který souvisí zejména se spotřebním chováním a zvyklostmi obyvatel;

71. žádá Komisi a členské státy, aby zaručily, že prohlubování vnitřního trhu s energií budou povinně doprovázet opatření na ochranu zranitelných spotřebitelů;
72. domnívá se, že právo na přístup k energii je nezbytnou podmínkou důstojného života; vyzývá členské státy, aby upřesnily definici „důstojného bydlení“ a zahrnuly do ní normy energetické účinnosti; vyzývá členské státy, aby bojovaly proti energetické chudobě zejména prostřednictvím veřejných orgánů pro regulaci cen energie, a aby přijaly integrovaná opatření k boji proti energetické chudobě, která jsou založena na místních energetických auditech prováděných v soukromém i veřejném sektoru, přičemž tato opatření zahrnují:
  - zřizování zvláštních finančních režimů snižování nákladů na energii pro nejzranitelnější domácnosti (například spravedlivé sazby za energii, jednorázové podpory nebo podpory zahrnuté do jiných sociálních příspěvků, prevence proti neplacení účtů a ochrana před odstřižením od dodávek),
  - vytvoření zvláštních celostátních či regionálních fondů zaměřujících se na snižování energetické chudoby, což by bylo možné financovat formou finančního příspěvku ze strany dodavatelů energie, kteří mají na základě směrnice 2012/27/ES o energetické účinnosti povinnost snižovat spotřebu;
  - podpora pobídek a instruktivních opatření s cílem pomoci obyvatelům dosáhnout úspor ve spotřebě energie;
  - využití účinného dlouhodobého finančního pákového efektu s cílem zajistit, aby budovy určené k bydlení byly energeticky účinnější, a to jak ve městech, tak ve venkovských oblastech, a současně zajistit, aby zohlednění energetických úspor pro nájemníky neznamenal výraznější navýšení nákladů na bydlení; vyzývá Komisi, aby tyto snahy koordinovala a prozkoumala možnost zavedení pobídek;
73. zdůrazňuje, že bytový sektor patří mezi odvětví s možností největších úspor energie; zdůrazňuje, že za předpokladu, že náklady na zvyšování energetické účinnosti bydlení nepřeváží dosažené energetické úspory, opatření týkající se energetické účinnosti by ve střednědobém a dlouhodobém výhledu měla především sloužit k tomu, aby zvýšila kupní sílu domácností a zlepšila kvalitu jejich života; zdůrazňuje, že tato opatření povedou rovněž ke snížení emisí uhlíku a k tvorbě pracovních míst, podpoří místní hospodářství a omezí výdaje na zdravotní péči;
74. zdůrazňuje zejména potenciální přínosy režimů dotujících instalaci energeticky účinných zařízení na mikrogeneraci energie z obnovitelných zdrojů v jednotkách sociálního bydlení, které umožňují úspory nákladů na energii a umožňují, aby byly výnosy z vyrobené energie spravedlivě rozděleny mezi nájemníky a bytové sdružení či vlastníka, což má za následek nižší účty za energii pro nájemníka a vlastníkově poskytne dodatečné prostředky pro další renovaci a zlepšování celého bytového fondu;
75. domnívá se, že opatření pro zvyšování energetické účinnosti, jejichž cílem je boj proti energetické chudobě, přispívají k prevenci zdravotních problémů (například onemocnění

dýchacích cest a kardiovaskulárních chorob, alergií, astmatu, potravinových intoxikací či otrav způsobených oxidem uhelnatým, jakož i dopadů na psychické zdraví uživatelů bytu);

76. opětovně připomíná význam programů zaměřených na zvyšování energetické účinnosti za účelem zlepšování cenové dostupnosti sociálního bydlení a bydlení v soukromém sektoru; zdůrazňuje, že Komise by měla objasnit pokyny týkající se státní podpory ve vztahu k vnitrostátním a evropským fondům v případě těchto renovací a investic a umožnit pružný postup všude tam, kde je možné zajistit, aby pro tyto investice ze strany bytových sdružení a soukromých vlastníků bylo možné využívat nejvhodnějších finančních toků a dosáhnout tak tohoto dvojího, sociálního i environmentálního cíle, aniž by došlo k porušení evropských pravidel hospodářské soutěže;
77. vítá skutečnost, že opatření na podporu energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů budou v období 2014–2020 způsobila pro financování z Evropského fondu pro regionální rozvoj a Fondu soudržnosti; vybízí členské státy, jejich místní a regionální orgány a všechny přidružené partnery, aby využívali prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a Fondu soudržnosti na financování opatření zaměřených na zvyšování energetické účinnosti, zvláště pak v domácnostech nejvíce postižených energetickou chudobou;
78. zdůrazňuje roli poskytovatelů energie v souvislosti s předcházením sporům a jejich urovnáváním, kde je řešením především instalace inteligentních měřicích zařízení, zřizování oddělení služeb pro zákazníky a zvyšování transparentnosti cen;
79. vybízí členské státy, aby prostřednictvím informačních kampaní zajišťovaly lepší informovanost domácností o významu odpovědnější spotřeby zdrojů a o podporách, o něž mohou žádat v rámci příslušných opatření sociální podpory, a aby zahajovaly vzdělávací kampaně, jejichž prostřednictvím by především odborní pracovníci působící v sociální oblasti byli blíže seznamováni s problematikou energetické chudoby;
80. vyzývá členské státy, aby vypracovaly vnitrostátní databáze týkající se energetické chudoby;
81. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům a vládám členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Cílem této zprávy je ukázat, do jaké míry může odvětví sociálního bydlení pomoci Evropské unii vyjít z hospodářské, sociální a environmentální krize. Odhaduje se, že sociálního bydlení využívá 25 milionů evropských občanů. Ve všech členských státech kromě Řecka se nacházejí objekty sociálního bydlení, jejichž velikost se stát od státu liší, přičemž největší rozdíly jsou mezi západními členskými státy a naposledy přistoupivšími členskými státy z východu. Požadavky na sociální bydlení se liší také v rámci jednotlivých členských států, jsou různé v městských oblastech a na venkově, a dokonce i v rámci městských oblastí existují rozdíly mezi centry měst a jejich periferiemi.

Sociální bydlení je, kromě jiných řešení veřejných orgánů, reakcí na neschopnost trhu s nemovitostmi uspokojit veškeré potřeby v oblasti bydlení a každému zajistit přístup k důstojnému bydlení za dostupnou cenu či dostupné nájemné.

Členské státy EU zajišťují definování a uspořádání paralelní nabídky sociálního bydlení k nabídce, která na trhu spontánně existuje, za specifických podmínek a za specifické ceny, přičemž tuto nabídku zajišťují neziskové subjekty založené čistě pro tento účel, ale také soukromí investoři, fyzické či právnické osoby k tomu zmocněné, dotované vnitrostátními, regionálními či místními veřejnými orgány.

Je třeba konstatovat, že i přes tato opatření **si mnoho obyvatel Unie již nemůže dovolit důstojné bydlení**. V roce 2010 nemělo přístup k bydlení 5,7 % evropských obyvatel¹, přestože revidovaná Evropská sociální charta Rady Evropy stanovuje cíl postupně vymýtit bezdomovectví. Navíc 17,86 % obyvatel žilo v přelidněných či nedůstojných obydlích a 10,10 % domácností si stěžovalo na předražené nájemné, jehož výše překračovala 40 % jejich dostupného příjmu.

Neschopnost trhu uspokojit veškerou poptávku po bydlení se nedotýká pouze osob vyloučených pouze a výhradně z přístupu k bydlení, ale také osob, jež žijí v obydlí nevyhovujícím standardu, nepřizpůsobeném obydlí nebo v místě, které obývá příliš mnoho osob.

Ze sociálního hlediska je investovat do odvětví sociálního bydlení nutné. Evropa prochází závažnou krizí v oblasti bydlení, která přetrvává a která se možná prohlubuje, navzdory pravidelným otřesům ve veřejném mínění Evropanů v zinním období, kdy je situace pro osoby bez domova nesnesitelná.

Sociální nerovnosti se prohlubují, zvyšuje se míra nezaměstnanosti, 120 milionů Evropanů je postiženo chudobou či je chudobou ohroženo a trh s nemovitostmi čím dál hůře reaguje na narůstající poptávku nejchudších domácností po celé Evropě. Nájmy a ceny za energie rostou, sociální dávky na bydlení jsou pod tlakem, zatímco dluhová krize nutí státy ubírat prostředky v oblasti sociálních výdajů, a dokonce i snižovat množství sociálních bytů na úkor sociální a územní soudržnosti. Uplatňování práva na důstojné a cenově dostupné bydlení, které je podmínkou přístupu k ostatním základním právům, je čím dál obtížnější.

---

¹ Zdroj: Europe Information Service S.A.

Sociální začlenění se musí opírat o dostatečnou nabídku cenově dostupného sociálního bydlení, které je zároveň kvalitní, aby se předcházelo problémům v oblasti hygieny a zdraví. Sociální začlenění musí mít také k dispozici prostředky pro boj s energetickou chudobou a musí být založené na vhodném řízení objektivního a transparentního přidělování bydlení, které upřednostňuje integrovaný přístup a sociální rozmanitost, a tím bojuje proti diskriminaci.

Investice do sociálního bydlení jsou také reakcí na stárnutí populace a na závislost starších osob, na specifické potřeby mladých, stejně jako na začleňování marginalizovaných společenství a osob bez domova.

Z hospodářského hlediska představují investice do sociálního bydlení podporu stavebnímu odvětví, které bylo silně zasaženo krizí, a také odvětví rekonstrukce, zejména pokud jde o zateplování bytů a o energie z obnovitelných zdrojů, což jsou odvětví s vysokou návratností, jež tvoří nepřemístitelná zelená pracovní místa na místní úrovni.

Odvětví bydlení má hned po odvětví dopravy největší potenciál energetických úspor. Sociální bydlení tedy může snížením účtů domácností za energie a snížením energetické závislosti pomoci při dosáhnout cílů Strategie Evropa 2020 v oblasti klimatu, a reagovat tak na naléhavou environmentální situaci.

Dostatečná nabídka sociálního bydlení přispívá k tlumení výkyvů na trhu s nemovitostmi a realitních bublin, které destabilizují hospodářství. Investice do sociálního bydlení musí být lépe zohledněny v systémech makroekonomického a rozpočtového dohledu Unie.

Je třeba zdůraznit přidanou hodnotu strukturálních fondů a půjček od Evropské investiční banky pro stimulaci investic do sociálního bydlení. Tyto prostředky umožňují zejména rozvoj trvalé odborné přípravy v zelených odvětvích a vytváření tisíců nepřemístitelných slušných pracovních míst na místní úrovni. V příštím víceletém finančním rámci je třeba zajistit dostatečnou výši těchto zdrojů a jejich využívání a také je třeba usnadnit přerozdělení nevyčerpaných prostředků z těchto fondů ve prospěch sociálního bydlení.

21. 3. 2013

STANOVISKO VÝBORU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociálnímu bydlení v Evropské unii
(2012/2293(INI))

Navrhovatel: Salvatore Caronna

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje významnou roli Evropského parlamentu v boji proti sociálnímu vyloučení a chudobě a při zajišťování nároku na financování sociálního bydlení ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti a to jak v minulosti, tak v rámci nových právních předpisů upravujících tyto fondy, s cílem dále prověřit, zda mohou inovační politiky vytvářet synergie a partnerství na státní, regionální a místní úrovni; poukazuje na to, že je nutné zajistit cílenou podporu pro země EU, jež čelí rostoucí nezaměstnanosti a prohlubující se chudobě; vybízí proto členské státy a všechny zainteresované strany, aby investicím do sociálního bydlení přisoudily významné místo ve vnitrostátních programech reforem a při utváření strategických priorit v rámci partnerských dohod na programové období 2014–2020;
2. žádá Evropskou komisi, aby na základě výměny osvědčených postupů a zkušeností mezi členskými státy a při zohlednění skutečnosti, že sociální bydlení je v členských státech, regionech a místních společenstvích vnímáno a řízeno různými způsoby (často z důvodu flexibility při stanovování priorit), vypracovala jednoznačnou definici sociálního bydlení;
3. vítá návrhy legislativního balíčku právních předpisů upravujících politiku soudržnosti po roce 2014 předložené Evropskou komisí, které vytvářejí veškeré předpoklady pro dosažení cílů EU pro rok 2020 v oblasti inteligentního, udržitelného a inkluzivního růstu, mimo jiné prostřednictvím prioritních investic do energetické účinnosti, podpory energie z obnovitelných zdrojů, boje proti změně klimatu, prosazování integrovaných politik městského a územního rozvoje, například formou místního rozvoje pod vedením místních společenství (CLLD) a integrovaných územních investic (ITI), a dále prostřednictvím opatření na podporu sociální a solidární ekonomiky a opatření k potírání sociálního vyloučení a chudoby a nerovností v oblasti zdraví, tím, že marginalizovaná společenství

a jiné ohrožené a znevýhodněné skupiny obyvatelstva, jako jsou bezdomovci, ženy, starší osoby a osoby se zdravotním postižením, získají přístup ke kvalitnímu bydlení a sociálním službám za dostupné ceny; zdůrazňuje, že budování a modernizace sociálního bydlení by měly probíhat v souladu s rozvojem veřejné a sociální infrastruktury a tak, aby nedocházelo k územnímu rozšiřování měst, a že sociální bydlení by mělo být odolné vůči zemětřesení, je-li to možné;

4. vybízí členské státy, aby zapojily místní a regionální orgány a všechny partnery a organizace, které je zastupují, v souladu se zásadami partnerství a víceúrovňového řízení, neboť právě na ně se občané primárně obracejí, a aby stanovily priority a metody pro využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF), Evropského sociálního fondu (ESF), Fondu soudržnosti a v případě sociálního bydlení ve venkovských oblastech a v malých městech a městech střední velikosti Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EAFRD), a to, je-li to možné, v rámci dohod o partnerství a operačních programů a na základě společného postupu a koordinované spolupráce; domnívá se, že větší součinnost mezi strukturálními fondy a Fondem soudržnosti by mohla přispět k udržitelnému rozvoji znevýhodněných nebo venkovských oblastí, zabránit jejich izolaci a vybydlování a tak zamezit negativním účinkům sociální segregace a podpořit heterogenitu, sociální soudržnost a rovnost žen a mužů;
5. vyzývá Evropskou investiční banku, aby na základě úzkých konzultací s místními a regionálními orgány navýšila investice do odvětví sociálního bydlení;
6. konstatuje, že investice do sociálního bydlení hrají významnou úlohu při provádění jiných oblastí politiky a mají mimo jiné příznivý dopad na místní hospodářství z hlediska růstu a vytváření pracovních míst, na sociální začleňování a boj proti sociálnímu vyloučení, na podporu místních mikropodniků a malých a středních podniků a na rozvoj mobility pracovníků; zdravé bydlení rovněž zlepšuje kvalitu života obyvatelstva a veřejné zdraví a obecně chrání životní prostředí; v této souvislosti podtrhuje, že je nutné vytipovat a definovat osvědčené postupy, posílit kapacitu místních a regionálních orgánů a hodnotit jejich výsledky při uplatňování těchto osvědčených postupů;
7. domnívá se, že investice do sociálního bydlení mohou hrát odpovídající, konkrétní a účinnou úlohu při zlepšování ekonomické správy v Evropě obecně, a zejména její sociální, hospodářské a územní soudržnosti, a to zejména díky tomu, že snižují nepřiměřeně vysoké ceny nemovitostí, například potíráním spekulativních tendencí v bytové výstavbě a jejich negativních dopadů na společnost a makroekonomickou stabilitu, a to především v situaci, kdy EU čelí sociálním důsledkům hospodářské a finanční krize, rozpočtovým omezením a nízké míře růstu;
8. poukazuje na to, že bydlení je statkem vysoké sociální hodnoty, za nějž nesou zvláštní odpovědnost členské státy, regiony a místní orgány; proto by měly vynaložit veškeré úsilí, aby našly způsoby, jak podporovat nízkonákladovou a energeticky účinnou bytovou výstavbu, zabránit diskriminaci při přidělování sociálního bydlení a zjednodušit postupy pro žadatele o sociální bydlení i postupy jeho přidělování, při zohlednění specifické situace znevýhodněných osob;
9. příkládá zvláštní důležitost úsilí Evropské unie o podporu znevýhodněných sociálních tříd, zejména pokud jde o zajištění bydlení, přičemž si uvědomuje, že v Evropě, a zejména v zemích, které k EU přistoupily v poslední době, panuje sociální nerovnováha;

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	19.3.2013						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">37</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	+:	37	-:	0	0:	3
+:	37						
-:	0						
0:	3						
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska						
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Vasilica Viorica Dăncilă, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ivari Padar, Mirosław Piotrowski, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Patrice Tirolien, Derek Vaughan						

3. 4. 2013

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVA ŽEN A ROVNOST POHLAVÍ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociálnímu bydlení v Evropské unii
(2012/2293(INI))

Navrhovatelka: Mojca Kleva Kekuš

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že právo na bydlení by mělo být v praxi zajištěno tím, že občané a rodiny mají zaručeno přijatelné bydlení, které vyhovuje jejich potřebám a zabezpečuje jim dobré životní podmínky, soukromí a kvalitu života, čímž přispívá k dosažení sociální spravedlnosti a soudržnosti a k boji proti sociálnímu vyloučení a chudobě;
- B. vzhledem k tomu, že článek 11 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech Spojených národů¹ uznává „právo každého jednotlivce na přiměřenou životní úroveň pro něj a jeho rodinu, zahrnující v to dostatečnou výživu, šatstvo, byt, a na neustálé zlepšování životních podmínek. Smluvní státy podniknou odpovídající kroky, aby zajistily uskutečnění tohoto práva, uznávající pro dosažení tohoto cíle zásadní důležitost mezinárodní spolupráce založené na svobodném souhlasu.“;
- C. vzhledem k tomu, že politika sociálního bydlení je nedílnou součástí služeb obecného hospodářského zájmu napomáhajících uspokojovat bytové potřeby, usnadňovat přístup k vlastnictví, prosazovat kvalitu životního prostoru, zlepšovat stávající životní prostor a přizpůsobovat výdaje na bydlení rodinné situaci a prostředkům uživatelů bytu, přičemž se ponechá prostor pro úsilí z jejich strany;
- D. vzhledem k tomu, že by se sociální bydlení mělo vyznačovat příznivým poměrem mezi kvalitou a pořizovací cenou nebo nájemným, že by mělo umožňovat úspory energie a mělo by se nacházet v prostředí, kde nechybí zeleň a jež je vhodné pro různé generace, přičemž jsou zohledněny zvláštní potřeby dětí a starších osob;

---

¹ *Valné shromáždění, rezoluce 2200A (XXI), 16. 12. 1966.*

- E. vzhledem k tomu, že vymahatelné právo na bydlení je základním právem každého jedince a podmínkou pro možnost vést život ve společnosti, soukromý a rodinný život, a podmiňuje možnost o sebe pečovat, odpočívat, najít zaměstnání, mít bankovní účet nebo volit ve volbách; vzhledem k tomu, že bydlení je z těchto důvodů zásadním předpokladem pro skutečné požívání všech ostatních základních práv;
- F. vzhledem k tomu, že v roce 2010 bylo 24,5 % všech žen ohroženo chudobou a sociálním vyloučením;
- G. vzhledem k tomu, že se ženy s nízkými příjmy často potýkají s vážnými problémy s bydlením a jsou proto vystaveny většímu riziku bydlení v nebezpečném a nezdravém prostředí;
- H. vzhledem k tomu, že rozdíly v odměňování žen a mužů a následně v jejich důchodech, které významně ovlivňují kupní sílu žen a jejich ekonomickou stabilitu, jsou stále jedním z hlavních důvodů, proč se ženy ve vyšším věku ocitají pod hranicí chudoby;
- I. vzhledem k tomu, že finanční a ekonomická krize a politiky úsporných opatření ještě zvětšily nezaměstnanost, zhoršily již tak nejistou situaci zaměstnání některých žen a zvýšily míru nezaměstnanosti u žen (zejména mezi mladými ženami a u generace nad 50 let), čímž byly postiženy obzvláště starší ženy kvůli přetrvávající diskriminaci na trhu práce¹, a tím rozšířily řady těch, kteří potřebují cenově dostupnější bydlení a zamezily většímu pokroku v poskytování možností bydlení znevýhodněným ženám; vzhledem k tomu, že nízký příjem a nezaměstnanost ženám ztěžují přístup k bankovním půjčkám a finančním prostředkům;
- J. vzhledem k tomu, že hospodářské potíže vedly k úsporným opatřením obzvláště ve veřejném sektoru, přičemž v mnohých členských státech EU je to jedna z oblastí, v níž převažují ženy, a že mzdy vyplácené ženám byly výrazně sníženy a stále více žen se proto ocitá mezi nejhudší vrstvou obyvatel Evropské unie;
- K. vzhledem k tomu, že se dopady krize překrývají s předchozí situací, ve které jsou ženy často oběťmi stereotypů a diskriminace při kupování i pronajímání nemovitostí kvůli svým omezeným finančním prostředkům, a protože na svobodné ženy a rodiny tvořené pouze matkou s dětmi se často nahlíží jako na rizikovější nájemníky či nespolehlivé subjekty, pokud jde o úhrady splátek a ukončování nájemní smlouvy z důvodu přesídlení rodiny;
- L. vzhledem k tomu, že nedostatek možností cenově dostupného a uzpůsobeného sociálního bydlení postihuje zejména svobodné matky, mladé rodiny, ženy se špatně placeným zaměstnáním, mladé lidi na počátku kariéry, ženy z řad přistěhovalců, osoby se zdravotním postižením, vdovy s vyživovanými dětmi, ženy z menšinových skupin, ženy, které jsou oběťmi domácího násilí, a seniory, zvláště starší ženy s nízkými důchody; vzhledem k tomu, že tato skupina je obzvláště ohrožena bezdomovectvím a často se stěhuje do podřadných bytových jednotek nabízených soukromým trhem, jež značně zvyšují riziko zdravotních problémů; vzhledem k tomu, že tato skupina lidí často hledá

---

¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. září 2011 o situaci žen blížících se důchodovému věku (P7_TA(2011)0360).

alternativní řešení v podobě sestěhování se s rodinou, přáteli nebo známými, což znemožňuje patřičnou analýzu a transparentní dokumentaci týkající se lidí bez domova;

- M. vzhledem k tomu, že bezdomovectví je často vnímáno jako problém postihující především muže; že výzkumy nicméně ukázaly, že typická forma bezdomovectví mezi ženami má podobu „skrytého bezdomovectví“; že ženy, které nechtějí skončit na ulici, svou situaci řeší tak, že bydlí u své rodiny nebo přátel, což rozhodně není vhodné řešení;
- N. vzhledem k tomu, že ekonomická krize a ceny na trhu s bydlením snižují schopnost žen rozvést se nebo ukončit soužití, které omezuje jejich svobodu a více je vystavuje domácímu násilí založenému na pohlaví;
1. zdůrazňuje, že by členské státy měly navýšit počet možností cenově dostupného bydlení a podpořit ženy v dosažení finanční nezávislosti tím, že zajistí příznivější podmínky k sladění pracovního a rodinného života s ohledem na jejich náročné každodenní povinnosti a výzvy; vyjadřuje své obavy, pokud jde o doporučení pro jednotlivé země zaměřená na omezení oblasti sociálního bydlení v rámci členských států a o restriktivní přístup Komise k politice hospodářské soutěže tím, že omezí specifikaci sociálních služeb obecného zájmu týkajících se sociálního bydlení pouze na sociálně znevýhodněné osoby;
  2. zdůrazňuje palčivou potřebu vhodných možností bydlení přizpůsobených potřebám starších lidí a osob se zdravotním postižením, a konkrétně bydlení, které jim umožní žít nezávisle po co nejdéle;
  3. zdůrazňuje význam systému hodnocení bydlení z hlediska zdraví a bezpečnosti, který poskytuje posouzení zdravotních rizik spojených s bydlením;
  4. zdůrazňuje, že transparentní politiky bydlení jsou nezbytné k tomu, aby se zásadně posílila rovnost mezi pohlavími;
  5. připomíná, že v roce 2009 bylo sedmkrát více svobodných matek než svobodných otců; domnívá se proto, že spolu s dalšími skupinami nebo jedinci ve zranitelné situaci, jako jsou svobodní rodiče, mladé rodiny, početné rodiny, mladí lidé na počátku profesní kariéry, ženy z řad přistěhovalců, osoby se zdravotním postižením a senioři, by svobodné matky měly mít přednost při přidělování sociálního bydlení; konstatuje, že ekonomická krize měla zpočátku větší dopad na muže než na ženy, ovšem jak krize postupovala, zvyšovala se nezaměstnanost více u žen než u mužů;
  6. zdůrazňuje, že zatímco existence sociálního bydlení je nezbytná pro nejzranitelnější lidi, kteří potřebují pomoc, a zároveň hraje významnou úlohu v boji proti dětské chudobě tím, že odstraňuje chudobu rodin a předchází mezigeneračnímu přenosu znevýhodnění, je stejně tak důležité, aby nájemné u takového bydlení bylo cenově dostupné, a z tohoto důvodu by se „přiměřeným nájemným“ mělo rozumět nájemné pod tržní cenou;
  7. vyzývá členské státy, aby spolupracovaly se soukromým sektorem a aby investovaly do sociálního bydlení s cílem zabránit sociální segregaci a zajistily tak stabilní a bezpečné prostředí zvláště pro jednotlivce a skupiny ve zranitelné situaci, jako jsou ženy se špatně placeným zaměstnáním, mladé rodiny, početné rodiny, rodiny s jedním rodičem, mladí lidé na počátku kariéry, ženy z řad přistěhovalců, osoby se zdravotním postižením, ženy z menšinových skupin a senioři, zvláště starší ženy s nízkými důchody;

8. vyzývá členské státy, aby převzaly zodpovědnost za to, že bude každému zaručeno právo na bydlení, zejména spuštěním programů na bydlení pro méně majetné občany, poskytováním pobídek pro podporu bydlení s regulovanou cenou, výstavbou sociálního nájemního bydlení, prosazováním a financováním stavebních programů pro jednotlivce, podporováním družstevního bydlení, spuštěním účinných a nespekulativních úvěrových politik a regulováním nespekulativního trhu s nájmem bydlením;
9. zdůrazňuje, že různé podoby bezdomovectví mezi ženami musí být řešeny komplexně a měly by tvořit nedílnou součást všech politických rámců EU; naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby prováděly systematická posouzení dopadu z hlediska pohlaví a monitorovaly zvláštní situaci žen bez domova a jejich potřeby, aby podporovaly projekty žití v asistovaném prostředí a výstavbu cenově dostupného, uzpůsobeného a energeticky účinného bydlení a aby do programů sociálního bydlení zahrnuly rodiny ze střední třídy, které jsou z nich často vylučovány, neboť kvůli hospodářské krizi mohou trpět materiálním nedostatkem stejně jako jiné domácnosti;
10. s politováním konstatuje, že oběti domácího násilí častěji zůstávají v prostředí, kde mu jsou vystaveny, pokud jsou na pachateli finančně závislé, a nejsou tudíž schopny hledat pro sebe vhodné samostatné bydlení; žádá proto EU, aby prosazovala politiky zohledňující rovnost žen a mužů, programy a finanční zdroje, které by zvýšily dostupnost bezpečného a cenově přijatelného bydlení pro oběti domácího násilí, a vyzývá členské státy, aby našly cenově dostupná řešení alternativních forem nouzového a dočasného bydlení, aby zvýšily počet chráněných útočišť a rehabilitačních středisek pro oběti a aby rozšířily ostatní související služby jako integrované služby rodinám (např. rodinná centra);
11. vyzývá členské státy, aby v rámci všech politik a programů sociálního bydlení prováděly analýzy sociálního dopadu s důrazem na analýzu na základě pohlaví a typů domácností a zohledňovaly především rozdíly v odměňování mužů a žen a v jejich finančních možnostech; zdůrazňuje, že veškeré statistické údaje musí být rozlišeny podle pohlaví a typů domácností a že je zapotřebí dalších průzkumů s cílem přesně zjistit, jak lze jednotlivce a skupiny ve zranitelné situaci, jako např. ženy (s ohledem na mnohostrannou úlohu matek samoživitelek a žen, které se starají o rodinné příslušníky a o zdravotně postižené osoby), rodiny, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a seniory podporovat prostřednictvím politiky bydlení;
12. vítá návrh směrnice Komise¹ o smlouvách o úvěru na bydlení a upozorňuje, že mnoho rodin s hypotékami se stalo obětmi jejich nevhodného uzavírání; žádá, aby byly podniknuty mimořádné kroky k zaručení práv na bydlení v celé Evropě; vyzývá členské státy, aby zajistily, že dramatické sociální důsledky vystěhování budou účinně řešeny;
13. konstatuje, že politiky a programy bydlení musí být vytvářeny na základě konzultací s ženami s nízkými příjmy a z různých sociálních prostředí, aby se zjistilo, jaké politiky nejlépe odpovídají potřebám žen.

---

¹ COM(2011)142.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	20.3.2013
Výsledek konečného hlasování	+: 26 -: 0 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Norica Nicolai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Mojca Kleva Kekuš, Katarína Neveďalová, Angelika Werthmann